

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΛΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ*

— ♦♦♦ —

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΔΟΝΤΑ

Χαρὰν μεγάλην αἰσθάνομαι, διότι εἰς ἐμὲ ἔλαχε νὰ προσαγορεύσω ἀγαπητὸν συνάδελφον, τὸν Μαρίνον Γερουλᾶνον, κατὰ τὴν σημερινὴν ἐπίσημον δεξίωσιν αὐτοῦ, ὡς τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ἡ χαρὰ μου δ' εἶναι ἔτι μεγαλυτέρα, διότι τριακονταετῆς προσωπικὴ φιλία μοὶ καθιστᾷ εὐχερῇ μὲν τὸν λόγον, δυνατὴν δὲ τὴν ὅσον οἷόν τε πιστὴν ἀπεικόνισιν τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ.

Ὁ Μαρίνος Γερουλᾶνος, τακτικὸς καθηγητὴς τῆς α'. Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἶναι ἐκ τῶν κορυφαίων συγχρόνων χειρουργῶν, οὗ τὸ ὄνομα εἶναι πασίγνωστον εἰς τὸν διεθνῆ ἐπιστημονικὸν κόσμον. Ὡς χειρουργὸς δέ, ἀποδίδων διὰ τῶν ἐπιτυχῶν ἐγχειρήσεών του τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν εἰς χιλιάδας πασχόντων, ὁ Γερουλᾶνος κατέχει ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη πρωτίστην θέσιν οὐ μόνον ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς καὶ δὴ ἐν τῇ Βαλκανικῇ καὶ τῇ Ἀνατολῇ.

Αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τοῦ Γερουλάνου, αἱ ἀνακοινωθεῖσαι καὶ δημοσιευθεῖσαι ἐπὶ 40ετίαν ὅλην, πλησιάζουν ἤδη τὴν δευτέραν ἑκατοντάδα καὶ ἀναφέρονται εἰς ἅπαντα τὰ ζητήματα τῆς μεγάλης χειρουργικῆς, ἰδίως δ' εἰς τὸ κεντρικὸν νευρικὸν σύστημα καὶ τὰ περιφερικὰ νεῦρα, εἰς τὰς παθήσεις τῶν ὁστίων ἐν γένει καὶ ἰδιαίτερος τὴν φυματίωσιν τῶν ὁστίων καὶ τῶν ἀρθρώσεων, εἰς τὴν χειρουργικὴν τοῦ θώρακος, εἰς τοὺς ἐχινοκόκκους, εἰς διαφόρους παθήσεις τῆς κοιλίας, εἰς πλαστικὰς ἐγχειρήσεις, εἰς νεοπλασίας, εἰς τὰ πολεμικὰ τραύματα καὶ εἰς διάφορα ἄλλα χειρουργικὰ ζητήματα.

Ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν τούτων ἐργασιῶν πολλαὶ εἶναι πρωτότυποι, δεικνύουσαι τὸ ἐρευνητικόν του πνεῦμα, ἄλλαι ἀφορῶσιν εἰς νέας χειρουργικὰς μεθόδους τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθείσας καὶ γενομένας ἀποδεκτὰς ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς ἐπιστημονικοῦ κόσμου, ἄλλαι δὲ τέλος εἶναι κλινικαὶ παρατηρήσεις, φέρουσαι πᾶσαι

* Συνεδρία τῆς 2 Δεκεμβρίου 1933.

τὴν σφραγίδα τῆς μεγάλης πείρας καὶ τοῦ ἀφθονωτάτου κλινικοῦ ὕλικου, ὅπερ συνέλεξεν ὡς χειρουργὸς ἐπὶ μακρὰ ἔτη.

Μάλιστα δ' ὡς πρὸς τοὺς ἐχινοκόκκους ἐλάχιστοι ἐν τῷ κόσμῳ χειρουργοὶ ἔχουν μεγάλην ἀτομικὴν πείραν, ὅσην ἔχει ὁ Γερουλᾶνος, μόνος αὐτὸς ἐγχειρήσας 564 περιπτώσεις ἐχινοκόκκων, ὧν 386 τοῦ ἥπατος καὶ 80 τοῦ πνεύμονος. Ἐχει δ' ὁ Γερουλᾶνος ἰδίας ἐγχειρητικὰς μεθόδους, τόσον διὰ τοὺς ἐχινοκόκκους τῶν πνευμόνων, ὅσον καὶ διὰ τὴν εὐκόλον ἀφαίρεσιν τῶν πολυαριθμῶν κύστεων τῆς περιτοναϊκῆς κοιλότητος.

Σπουδαιόταται εἶναι ὡσαύτως αἱ ἐργασίαι του ἐπὶ τῆς ἰνώδους ὀστεοδυστροφίας καὶ ἐπὶ τῆς πτωτικῆς τυφλίτιδος.

Τὴν σταθερὰν καὶ μεγίστην πρόοδόν του, ἐν τε τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὁφείλει ὁ Γερουλᾶνος μόνον εἰς τὴν ἀδιάλειπτον καὶ μακρὰν καὶ ἄοκνον ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν καὶ ἀφοσίωσίν του. Γενόμενος βοηθὸς ἐν Γερμανίᾳ, ἀμέσως μετὰ τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα, διεκρίθη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του τόσον, ὥστε μετὰ 4 ἔτη ἐγένετο ὑφηγητὴς καὶ ἐδίδασκεν ὡς τοιοῦτος εἰς τὰ Πανεπιστήμια τοῦ *Greifswald* καὶ τοῦ *Kiel*. Τέλος ὑπὸ τοῦ Πρωσικοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀπενεμήθη αὐτῷ καὶ ὁ τίτλος τοῦ ἐκτάκτου καθηγητοῦ.

Τὴν ἐν Γερμανίᾳ λαμπρὰν σταδιοδρομίαν του διέκοψε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1902, ὅτε μετεκλήθη ὑπὸ τῆς βασιλείσης Ὑόλγας καὶ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ χειρουργικοῦ τμήματος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Ἡ ἐν τῷ νοσοκομείῳ τούτῳ, μετὰ τὸν ἀείμνηστον Γαλβάνην, δρᾶσις τοῦ Γερουλάνου ὡς χειρουργοῦ ἐπὶ μίαν δωδεκαετίαν ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς καὶ περίλαμπρος καὶ τὰ μέγιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐδραίωσιν καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς λαμπρᾶς φήμης τοῦ θεραπευτηρίου τούτου. Ἡ χειρουργικὴ κλινικὴ τοῦ Γερουλάνου ἔφθασε νὰ θεωρῇται ἐκ τῶν ἀρίστων κλινικῶν τῆς Εὐρώπης. Διότι ὡς χειρουργὸς ὁ Γερουλᾶνος συνδυάζει ἄριστα τὴν τε ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δεξιότητι, μεγάλως δὲ διακρίνεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὄντως καλλιτεχνικῶν πλαστικῶν ἐγχειρήσεων.

Ἐν τῷ Εὐαγγελισμῷ ὁ Γερουλᾶνος δὲν περιορίσθη εἰς μόνην τὴν χειρουργικὴν δρᾶσιν, ἀλλ' ἐδίδασκε τακτικῶς καὶ κλινικὰ μαθήματα, τὰ ὅποια, καίτοι προαιρετικά, παρηκολούθει πάντοτε πλῆθος φοιτητῶν καὶ ἰατρῶν.

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1911 διορίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Χειρουργικῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ, ἐν ᾧ ἔκτοτε διδάσκει ἀνελλιπῶς, τὰ δὲ μαθήματά του κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν εἶναι ἄριστον ὑπόδειγμα κλινικῆς διδασκαλίας. Τόσον δὲ καρποφόρος ὑπῆρξεν ἡ διδασκαλία τοῦ Γερουλάνου καὶ ἀρίστη ἡ τῶν παρ' αὐτῷ ἐργασθέντων θεωρητικὴ καὶ τεχνικὴ μόρφωσις, ὥστε πολυπληθεῖς μαθηταὶ του, καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς πολλὰ μέρη τοῦ ἐξωτερικοῦ διασπαρέντες, διακρίνονται σήμερον

ὡς καλοὶ χειρουργοί. Δὲν γνωρίζω, ἂν πολλοὶ ἄλλοι διδάσκαλοι ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν τόσον πολλοὺς καὶ καλοὺς μαθητάς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ λοιπὴ δρᾷσις τοῦ Γερουλάνου εἶναι οὐχὶ μικροτέρας σημασίας. Εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἑρυνθρὸν Σταυρὸν, οὗ ἀπὸ τοῦ 1907 εἶναι μέλος τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπὸ τοῦ 1922 ἀντιπρόεδρος, πολυτιμοτάτας προσέφερεν ὑπηρεσίας διὰ τε τὴν ἀριωτέραν γενικὴν ὁργάνωσιν αὐτοῦ καὶ τὴν παρασκευὴν διὰ τοὺς πολέμους. Ἡ δ' ὑπὸ τοῦ Γερουλάνου διεύθυνσις τοῦ ἐν Θεσσαλονικίᾳ Νοσοκομείου Ἰδαδιὲ ὑπῆρξεν ὄντως εὐεργετικὴ καὶ ὑποδειγματικὴ.

Ὁ Γερουλᾶνος πλείστας προσέφερεν ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν, ὡς ἐπίτιμος ἀρχίατρος, ὑπηρετήσας κατὰ τε τοὺς βαλκανικοὺς πολέμους καὶ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.

Ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν σωματείων, ὧν εἶναι ἐταῖρος, ὁ Γερουλᾶνος ἐξελέγη τακτικὸν μέλος τῆς Γερμανικῆς Ἀκαδημίας τῶν Φυσιολογῶν. Ἡ διασημοτάτη καὶ ἀρχαιοτάτη αὕτη Ἀκαδημία, λειτουργοῦσα ἤδη ἐπὶ τέσσαρας ὅλους αἰῶνας, καθ' οὓς κατέλεξεν εἰς τὰ μέλη της τοὺς μεγαλυτέρους φυσιοδίφας ἐξ ὅλου τοῦ κόσμου, περιέλαβεν εἰς τοὺς κόλπους της καὶ τὸν Γερουλᾶνον ἀπὸ τοῦ 1926, προλαβοῦσα οὕτω κατὰ τινα ἔτη τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν.

Ἀλλ' ὅ,τι κατέστησε τὸν Γερουλᾶνον πασίγνωστον πολὺν πέρα τῶν ἐπιστημονικῶν κύκλων, εἰς τὰς εὐρυτάτας μάζας τῆς κοινωνίας, ἀπὸ τῶν ἀνωτάτων μέχρι τῶν κατωτάτων στρωμάτων, εἶναι ἡ σωτηρία καὶ φιλάνθρωπος δρᾷσις του ὡς ἱατροῦ. Ὁλοψύχως ἀφωσιωμένος εἰς τὸ ἔργον του ὁ Γερουλᾶνος εὐρίσκεται καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ βαθυτάτης πρωΐας μεταξὺ τῶν ἀρρώστων του. Μετ' ἀληθοῦς στοργῆς κύπτει ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ἀρρώστου, τὸν παρηγορεῖ καὶ τὸν ἀνακουφίζει μὲ τὸν ἐξαιρετικῶς μελίχιον καὶ γλυκὺν τρόπον του. Ἀγωνίζεται πάσῃ δυνάμει νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῶν δεινῶν καὶ νὰ καταπαύσῃ τοὺς πόνους του. Ὁ Γερουλᾶνος δὲν γνωρίζει ἡμέρας ἀναπαύσεως, διότι πάντοτε ἐργάζεται. Ἀκόμῃ καὶ κατὰ τὰς ἐλαχίστας ἡμέρας τοῦ ἔτους, καθ' ἃς, ἐξηντλημένος ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ συντόνου ἐργασίας, ἀπομακρύνεται τῶν Ἀθηνῶν, δὲν παύει ἐργαζόμενος, ἀλλὰ καταγίνεται εἰς ἐπιστημονικὰς μελέτας.

Ἀλλ' ὁ ἐπιστήμων ἔχει κατ' ἐξοχὴν ἀνάγκην οἰκογενειακῆς γαλήνης καὶ ψυχικῆς ἡρεμίας. Διότι μόνον ὅταν ὁ ἐγκέφαλος μένῃ ἀδιατάρακτος ἐξ ἄλλοτρίων ἐνοχλήσεων, λειτουργεῖ κανονικῶς καὶ δύναται ν' ἀποδώσῃ ἀφθόγους καὶ καλοὺς καρπούς. Ἡ συγκέντρωσις τῆς προσοχῆς καὶ ἡ καλὴ φυσιολογικὴ λειτουργία καὶ συνεργασία τῶν συνειρμικῶν ἐγκεφαλικῶν κέντρων, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ προσήκουσα ἐπεξεργασία τῶν ποικίλων ἐπιστημονικῶν ζητημάτων καὶ ἡ λύσις τῶν ἐμφανιζομένων προβλημάτων, διαταράσσονται μεγάλως, ὅταν τοῦτο ἢ ἐκείνο τὸ κέντρον τοῦ ἐγκεφάλου διεγείρῃται ὑπὸ ἰσχυρῶν ἐξωτερικῶν ἐρεθισμάτων.

Τούτου ἕνεκα θὰ ἦτο παράλειψις, ἐὰν τοῦ λόγου ὄντος περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δρασεως τοῦ Γερουλάνου δὲν ἐγίνετο μνεία καὶ περὶ τοῦ πολυτίμου παραστάτου του, τῆς ἀνταξίας συζύγου, ἣτις, ἐνστερνισθεῖσα τὰς καθαρῶς ἐλληνικὰς οἰκογενειακὰς παραδόσεις, ὄχι μόνον ἐξασφαλίζει τὴν ψυχικὴν τοῦ συζύγου ἡρεμίαν καὶ γαλήνην, ἀναγκαιοτάτην διὰ τὴν ὅσον οἶον τε καλυτέραν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου του, ἀλλὰ καὶ πολὺ συντελεῖ εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν καὶ τὴν σκοπιμωτέραν χρῆσιν τοῦ πολυτίμου χρόνου του.

Ἐλπίζω, ὅτι ἡ τόλμη μου αὕτη, νὰ φέρω εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν ἀφανῆ καὶ ἀθόρυβον δρᾶσιν τῆς κυρίας Γερουλάνου, θὰ τύχῃ τῆς συγγνώμης της.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ χειρουργοῦ εἶναι δυσχερέστατον καὶ ἀπαιτεῖ ἰδιάζουσαν σωματικὴν καὶ ψυχικὴν ἱκανότητα καὶ ἀντοχήν. Ἐὰν ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος ὁ παθολόγος ἱατρὸς χρειάζεται νὰ ἔχῃ μόνον τὰς γνώσεις τὰς ἀπαιτούμενας διὰ τὴν ὀρθὴν διάγνωσιν τῆς νόσου καὶ τὴν ὑπόδειξιν τῆς καταλλήλου θεραπείας, ὁ χειρουργὸς ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἔχῃ τὴν ἱκανότητα, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐκτελῇ ἰδίαις χερσὶν τὰς ἐνδεικνυόμενας πράξεις, ὅσονδήποτε σοβαρὰς καὶ δυσκόλους, ἥτοι νὰ χειρουργῇ ὑπευθύνως, συνδυάζων καταλλήλως τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ τὴν τεχνικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα καὶ ἐπιτηδειότητα.

Αὕτῃ δὲ καθ' ἑαυτὴν ἡ ἐργασία τοῦ χειρουργοῦ εἶναι πλήρης ἐνθουσίων καὶ συγκινήσεων. Διότι ὁ χειρουργὸς θεραπεύει κόπτων τὰς σάρκας τοῦ πάσχοντος. Ἀνοίγει νέαν πληγὴν, διὰ νὰ κλείσῃ μίαν παλαιάν. Ὁ χειρουργὸς ἀγωνίζεται νὰ ἐπιτύχῃ τὸν καθαρισμὸν τοῦ σώματος, κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν φράσιν τῶν ἀρχαίων. Ἐνθουάζει τὰ στρεβλά, ἀνατάσσει, ἀναπλάσσει, μεταμοσχεύει. Διὰ τοῦ μαχαιρίου τέμνει τοὺς ἰστούς καὶ φθάνει εἰς τὴν ἐστίαν τοῦ κακοῦ, ὅπερ ἐξαιρεῖ ὁλοσχερῶς ἢ παροχετεύει.

Ἡ χειρουργικὴ θεραπεία εἶναι ἄμεσος καὶ ριζικὴ, τὰ δ' ἀποτελέσματα αὐτῆς ὀφθαλμοφανῆ. Οὐδενὸς ἄλλου ἱατροῦ ἢ σωτηρία ἐπέμβασις εἶναι τόσον καταφανής, ὅσον τοῦ χειρουργοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρὸς τὸν χειρουργὸν σωτῆρα ἐγγνωμοσύνη τοῦ πάσχοντος εἶναι ἡ μεγίστη. Ἀλλὰ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ἀρρώστου κρέμαται ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ χειρουργοῦ καὶ δὴ ἐκ τῆς ἐπιτηδειότητος καὶ τῆς ταχύτητος τούτου. Εἷς κακὸς ἢ παράκαιρος χειρισμὸς δύναται νὰ φέρῃ πολὺ κακὰ ἀποτελέσματα, ἢ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον τοῦ ἀρρώστου.

Τούτου ἕνεκεν, ἐὰν διὰ πάντα ἱατρὸν ἰσχύει τὸ τοῦ Ἱπποκράτους «ὠφελέειν ἢ μὴ βλάπτειν», διὰ τὸν χειρουργὸν πρέπει νὰ ἰσχύῃ τὸ «σώζειν ἢ μὴ φονεύειν».

Οἱ παλαιότεροι χειρουργοὶ ἦσαν ὡς ἄνθρωποι ψυχροὶ καὶ ἀσυγκίνητοι, βλοσυροὶ καὶ σκληροί, οὐχὶ δὲ σπανίως καὶ σκαιοὶ ἢ καὶ βάνανσοι, ἐμποιοῦντες ἀληθῆ τρόμον εἰς τε τὸν ἀρρώστον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν. Ταῦτα ἀπετέλουν τὴν χειρουργικὴν παρά-

δοσιν ἀπὸ τῶν πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων χρόνων, ὅτε καθ' ἑκάστην ἐγχείρησιν διεξήγετο σωματικὸς ἀγὼν, ἀληθῆς πάλη, μεταξὺ τοῦ ἐγχειριζομένου καὶ τῶν ἰατρῶν καὶ νοσοκόμων. Ὅποια ὁμως διαφορὰ μὲ τὰς σημερινὰς ἐγχειρήσεις! Ὁ ἄρρωστος, ἀποκοιμώμενος τὴν προηγουμένην τῆς ἐγχειρήσεως ἐσπέραν, ἀφνιπνίζεται καὶ ἀνακτᾷ τὰς αἰσθήσεις του ἱκανὸν χρόνον μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐγχειρήσεως καὶ ἀφοῦ τὰ πάντα ἔχουν τελειώσει καὶ εὐρίσκεται ἤδη ἐν τῇ κλίνῃ του. Μεγάλῃ δ' εἶναι ἡ χαρὰ τοῦ ἀφνιπνιζομένου καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη του πρὸς τὸν χειρουργὸν εὐθὺς ὡς βεβαιωθῇ, ὅτι ἐγένετο ἡ ἐγχείρησις χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ πόνους. Ἡ ἡρεμία τοῦ ἐγχειριζομένου εἶναι καὶ διὰ τὸν χειρουργὸν ἀναγκαία καὶ ὠφέλιμος, διότι οὗτος παρὰ μένων ἥσυχος καὶ ἀνενόχλητος ἐκ μέρους τοῦ ἀρρώστου, διατηρεῖ ἀκεραίαν τὴν ψυχραιμίαν του, συγκεντροῖ ἅπασαν τὴν προσοχήν του εἰς τὴν ἐγχείρησιν καὶ ἀδιατάρακτος ἐκτελεῖ ὅσον οἷόν τε καλῶς καὶ ἡρέμως τοὺς ἀπαιτουμένους χειρισμούς.

Ἡ πρόοδος αὕτη πολὺ συνετέλεσε καὶ εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ ὕψους τῶν συγχρόνων χειρουργῶν, οἵτινες δὲν εἶναι πλέον τραχεῖς, βλοσυροὶ καὶ σκληροί, ὅπως οἱ παλαιότεροι. Ἀλλ' ὁμολογουμένως ἅπαντας τοὺς συγχρόνους χειρουργοὺς μας ὑπερβάλλει ὁ Γερουλᾶνος ὡς πρὸς τὸ ἥρεμον καὶ τὸ μετρίκιον ὕψος του. Οἱ λεπτοὶ καὶ ἀπαλοὶ τρόποι καὶ ἡ γλυκύτης τῆς ἐκφράσεως τοῦ Γερουλάνου ἐπιδρῶν τόσον εὐεργετικῶς ἐπὶ τὴν ψυχικὴν κατάστασιν τοῦ ἀρρώστου, ὥστε τὰ μέγιστα τὸν παρηγοροῦν καὶ τὸν ἀνακουφίζουν, ἀμβλύνουν δὲ καὶ αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς ὑπὸ τοῦ μαχαίριου του προκαλουμένους πόνους. Ταῦτα δύναμαι νὰ βεβαιώσω καὶ ἐξ ἰδίας ἀτομικῆς πείρας, διότι εὐγνωμόνως φέρω τὰ ἔργα τῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Γερουλάνου.

Τοιοῦτος εἰς ὀλίγας γενικὰς γραμμὰς ὁ Μαρτῖνος Γερουλᾶνος, δι' ὃ καὶ ἡ ἐκλογή του ὡς ἀκαδημαῖκοῦ ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἐνδεδειγμένη καὶ ἐπιβεβλημένη, καθόσον πολὺ σπάνιοι εἶναι οἱ ἐπιστήμονες οἱ συγκεντροῦντες ἐν ἑαυτοῖς τόσα προσόντα ἐπιστημονικά, ἠθικά καὶ κοινωνικά, ὅσα εἰς μέγιστον βαθμὸν κέκτηται ὁ νέος ἀκαδημαῖκός.

Ἀγαπητέ συνάδελφε,

Αὐτοὶ ἦσαν οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ Ἀκαδημία μας ἔδειξε τόσην ἐξαιρετικὴν προθυμίαν διὰ νὰ σὲ δεχθῇ εἰς τοὺς κόλπους της. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, καίτοι νεαρωτάτη τὴν ἡλικίαν, δὲν εἶναι πολὺ πρόθυμος, οὔτε καὶ πολὺ εὐκόλος εἰς τὴν ἐκλογὴν νέων ἀκαδημαϊκῶν. Διὰ σὲ ὁμως ἡ Ἀκαδημία οὐδένα ἔδειξε δισταγμὸν καὶ οὐδόλως ἐταλαντεύθη, τοῦναντίον μάλιστα, εὐθὺς ὡς τοῦτο κατέστη δυνατόν, σ' ἐξέλεξε τακτικὸν μέλος αὐτῆς καὶ σοῦ ἤρνοιξε τὰς ἀγκάλας της μετὰ τῆς μεγίστης προθυμίας. Ἀπέκτησες ἀμέσως τὴν ἀγάπην της, διότι προηγουμένως εἶχες κατακτήσει τὴν πλήρη ἐκτίμησίν της.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηναίων ἄγει σήμερον ἀληθῆ ἑορτὴν καὶ μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἀνοίγει διάπλατα τὰς θύρας της διὰ τὰς σε δεξιωθῆ ἐπισήμως. Οἱ νέοι σου δὲ συνάδελφοι εἶναι βέβαιοι, ὅτι καὶ ὡς μέλος τῆς Ἀκαδημίας θὰ ἐργασθῇς ἐπιτυχῶς καὶ ἐπωφελῶς, ὅπως ἐπραξες μέχρι τοῦδε πανταχοῦ, ὅπου ἐτάχθης.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ

ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ

Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου θεωρῶ καθήκον μου νὰ ἐκφράσω πρωτίστως θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν, διὰ τὴν τιμητικὴν ἐκλογὴν μου ὡς τακτικὸν μέλος αὐτῆς, ὡς καὶ πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ὑπατον Ἀρχοντα διὰ τὴν ἐπικύρωσιν ταύτης.

Ἡ δεξιῶσις ὅμως, ἥς ἔτυχον παρὰ τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου κ. Δοντᾶ, μὲ συγκινεῖ καὶ πληροῖ ἰδιατέρας εὐγνωμοσύνης. Ἄν δὲ ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος ἠθέλῃσε μετὰ ὑπερβαλλούσης ζέσεως καὶ ἀγάπης νὰ ἐξάρῃ τὸ μέχρι τοῦδε ἔργον μου, τοῦτο ἀποτελεῖ δι' ἐμὲ ἰδιατέραν ὑποχρέωσιν, ὅπως προσπαθῇσω, κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν, νὰ συμβάλω εἰς τὸ Ἔργον τῆς Ἀκαδημίας.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Τὸ πρὸς ἀνάπτυξιν θέμα Χειρουργικὴ καὶ Ἐπιστήμη ἀποσκοπεῖ τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ κατὰ πόσον συνετέλεσεν ἀνέκαθεν ἡ Χειρουργικὴ εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἰατρικῆς καὶ ἐν γένει τῆς Ἐπιστήμης, οὕσα αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν Ἐπιστήμη καὶ Καλλιτεχνία συγχρόνως.

Ἐπιστήμη, ὡς κατέχουσα τὴν ἐπίγνωσιν τῶν θεικῶν ἐκείνων γνώσεων, αἵτινες δίδουσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἱκανότητα καὶ τὸ θάρρος νὰ διεισδύῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ ὁργανισμοῦ καὶ ἐπεμβαίῃ ἐπὶ τῶν ἐπισημοτέρων ὁργάνων, ἄρδην μεταβάλλουσα παθολογικὰς καταστάσεις καὶ ἀποδίδουσα τὴν υἱείαν καὶ τὴν ζωὴν.

Καλλιτεχνία ἐξ ἄλλου, ὡς ἀπαιτοῦσα πρὸς τοῦτο τὴν ψυχικὴν τοῦ Καλλιτέχνου διάθεσιν καὶ ἔμπνευσιν! Καὶ ὅμως ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ἀπαρχῆς, διὰ μέσου τῶν χιλιετηρίδων μέχρι πρὸ ἑσχάτων παραγνωριζομένη, ἐθεωρεῖτο αὕτη ὡς ἀπλὴ χειροτεχνία.

Ἐν τούτοις αἱ πρῶται θεικαὶ ἱατρικαὶ παρατηρήσεις τοῦ ἀνθρώπου ὀφείλονται εἰς τὴν Χειρουργικὴν, ἥτις, καθ' ὅλην τὴν μακρὰς χιλιετηρίδας ἀριθμοῦσαν ἐξέλιξιν αὐτῆς, οὐδέποτε ἔπαυσε διὰ τῆς ἀμέσου παρατηρήσεως, ὡς εὐρισκομένη εἰς στενωπὴν πρὸς τὸν πάσχοντα σχέσιν, νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν βαθυτέραν ἐπίγνωσιν φυσικῶν